

EUROPOS CENTRINIS BANKAS

EUROSISTEMA

LT

ECB-PUBLIC

EUROPOS CENTRINIO BANKO NUOMONĖ

2017 m. gruodžio 4 d.

dėl centrinių kredito unijų skaičiaus ribojimo

(CON/2017/54)

Ižanga ir teisinis pagrindas

2017 m. spalio 12 d. Europos Centrinis Bankas (ECB) gavo Lietuvos Respublikos Seimo prašymą pateikti nuomonę dėl Centrinų kredito unijų įstatymo pakeitimo įstatymo projekto (toliau – įstatymo projektas). ECB kompetencija teikti nuomonę yra grindžiama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 127 straipsnio 4 dalimi ir 282 straipsnio 5 dalimi ir Tarybos sprendimo 98/415/EB¹ 2 straipsnio 1 dalies šeštąja įtrauka, kadangi įstatymo projektas yra susijęs su finansų įstaigoms taikomomis taisyklėmis, tiek, kiek jos gali daryti esminę įtaką finansų įstaigų ir rinkų stabilumui ir specialioms ECB užduotims pagal Sutarties 127 straipsnio 6 dalį, susijusioms su rizikos ribojimu pagrįsta kredito įstaigų priežiūra. Vadovaudamasi Europos Centrinio Banko darbo reglamento 17 straipsnio 5 dalies pirmuoju sakiniu, Valdančioji taryba priėmė šią nuomonę.

1. Įstatymo projekto tikslas

- 1.1 Įstatymo projektu iš dalies keičiamas Centrinų kredito unijų įstatymas, nustatant, kad gali veikti tik viena centrinė kredito unija. Įstatymo projektu siekiama užkirsti kelią palankesnio reguliavimo paieškoms Lietuvos kredito unijų sistemoje ir šios sistemos fragmentacijai.
- 1.2 Konkrečiau centrinės kredito unijos vykdo kredito unijų, kurios pagal galiojančius teisės aktus yra jų nariai, reguliavimo ir priežiūros funkcijas. Įstatymo projekto rengėjų nuomone, veikiant kelioms centrinėms kredito unijoms gali susidaryti situacija, kai jos tarpusavyje konkuruos, mažindamos savo reguliavimo ar priežiūros reikalavimus, taip siekdamos pritraukti daugiau kredito unijų tapti jų nariais, ir dėl to šiame sektoriuje apskritai sumažės reguliavimo ir priežiūros standartai. Įstatymo projekto rengėjai mano, kad tai gali padidinti kredito unijų ir centrinių kredito unijų bankrotų tikimybę ir galiausiai daryti neigiamą įtaką viso sektoriaus stabilumui.

2. Bendros pastabos

- 2.1 ECB pažymi, kad Lietuvos bankas yra kredito unijų priežiūros institucija. Nepaisant to, kad pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES 2 straipsnio 5 dalies 14 punktą² kredito

¹ 1998 m. birželio 29 d. Tarybos sprendimas 98/415/EB dėl nacionalinių institucijų konsultavimosi su Europos Centrinio Banku teisės akto projekto nuostatų klausimais (OL L 189, 1998 7 3, p. 42).

² 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

unijoms yra netaikomas Sąjungos prudencinis reguliavimas, kiekviena jų privalo laikytis Lietuvos banko nustatytų minimalių prudencinių reikalavimų. Atsižvelgiant į tai, kad centrinės kredito unijos savo narėms kredito unijoms gali nustatyti tik tokius papildomus reikalavimus, kurie neprieštarauja teisės aktams ir privalomiems Lietuvos banko nurodymams, ECB laikosi nuomonės, kad rizika dėl galimo „lenktyniavimo dėl žemiausių standartų“, kalbant apie centrinių kredito unijų taikomus reguliavimo ir priežiūros standartus, yra neesminė.

- 2.2 Be to, ECB mano, kad įvairių centrinių kredito unijų buvimas galimai taip pat turės teigiamą poveikį, kadangi tai padėtų veiksmingai organizuoti kredito unijų sektorių, neverčiant kredito unijų, veikiančių pagal labai skirtingus verslo vykdymo modelius ir principus, būti tos pačios centrinės kredito unijos nariais.
- 2.3 ECB papildomai pažymi, kad kredito unijos užima labai mažą nacionalinio bankų sektoriaus dalį, sudarančią apytiksliai 2 procentus viso jo turto, tad rizika, kurią kredito unijų sektorius kelia finansų įstaigų ir rinkų stabilumui Lietuvoje, yra gana nedidelė.

Ši nuomonė bus skelbiama ECB interneto svetainėje.

Priimta Frankfurte prie Maino 2017 m. gruodžio 4 d.

[parašas]

ECB Pirmininkas

Mario DRAGHI